

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Sønderjylland, der er uenighed — det er om spørgsmålet, på hvilket grundlag disse midler skal skaffes tilveje. Da spørgsmålet blev rejst om en ekstrabevilling til kommuner med spredt bebyggelse, der skulle bringe deres skolevæsen i overensstemmelse med folkeskolelovens krav, var der ingen, der i særlig grad sigtede til eller tænkte på Sønderjylland. Under drøftelserne blev spørgsmålet om Sønderjylland taget med ind, og det er rigtigt, at der, da udvalget sluttede sit arbejde, blev givet tilslutning til, at der af denne bevilling kunne anvendes midler til skolevæsenet i Sønderjylland, naturligvis på lige fod med skolevæsenet i hele det øvrige land, men sådan at man måske også kunne tage et særligt hensyn til de særlige forhold, der var derude. Jeg tror imidlertid nu, hvad jeg førerigt også mente dengang, at det vil blive såre vanskeligt at tilrettelægge en administration efter de regler, som foreskrives om særligt tilskud til kommuner med spredt bebyggelse til opbygning af skolevæsenet, og samtidig få bevillingen til at strække til til udbygning af skolevæsenet i Sønderjylland. Jeg tror, man må se i øjnene, at hvis der skal tilrettelægges en administration af disse penges anvendelse, som skal svare til det, der var hensigten, og som skal kunne benyttes som grundlag for hele landet, så vil der alligevel udenfor være en del kommuner i Sønderjylland, som ingen støtte kan få, men som vil have brug for støtte.

Jeg mener derfor, vi bør foretage os noget for at komme det sønderjyske skolevæsen til hjælp, og at der er godt grundlag derfor. Man har i Sønderjylland ikke været i stand til siden 1920 i samme grad som det øvrige land at holde sit skolevæsen i orden eller bringe det i overensstemmelse med tidens krav. Jeg mener, at ekstra midler er nødvendige, og da det efter mit skøn vil vise sig vanskeligt at tilpasse de berettigede krav dernedefra til den 8 mill. kr.s bevilling, som er givet, tror jeg, man bliver nødt til at skaffe pengene tilveje ved en særlig bevilling til det sønderjyske skolevæsen, ligesom vi har gjort det gennem årene. Denne bevilling må så naturligvis tilpasses efter den gældende ordning, hvorefter de spredt bebyggede kommuner i Sønderjylland må komme i betragtning under den bevilling, som er gældende for alle andre kommuner af tilsvarende karakter.

Ministeren spørger, om han må betragte det, der siges i dag, som tilsagn om, at han, hvis han kommer til rigsdagen og søger en særlig bevilling til udbygning af skolevæse-

net i Sønderjylland, da kan forvente rigsdagens tilslutning. Det tilsagn kan jeg give ministeren for mit partis vedkommende.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede minister, om man i undervisningsministeriet har overvejet at føre de bevillinger à jour, som er fastsat for det almindelige skolebyggeri i hele landet. Det kan ikke nægtes, at prisstigningen, efterhånden har ført til, at de beløb, disse bevillinger andrager, ikke dækker så stor en del af byggeomkostningerne, som det oprindeligt var hensigten, da vi sidst forhøjede disse statsliskud. Der kunne måske være grund til at se på, om man ikke burde bringe bevillingerne mere i overensstemmelse med de byggepriser, vi nu har.

Angående selve hovedspørgsmålet i forespørgslen giver jeg det ærede medlem hr. Frede Nielsen ret i, at der er særlige opgaver i Sønderjylland at løse på skolens område. De kræver en særlig støtte. En del af disse opgaver vil formentlig kunne løses indenfor den 8 mill. kr.s bevilling, men det må være ønskeligt, at vi ret snart kan få denne sag til drøftelse og se på retningslinierne for pengenes anvendelse. Jeg mener, at en ekstra bevilling, en særlig bevilling, vil være en mere farbar vej, en hurtigere vej og en mere tilfredsstillende vej for kommunerne i Sønderjylland, og derfor vil jeg tilråde, at man følger denne vej. Jeg kan som sagt give ministeren tilsagn om velvillig støtte, hvis ministeren vil foreslå en særlig bevilling til det sønderjyske skolevæsen.

Hans Hansen (Rørby): Det er nyttigt og værdifuldt, at en forespørgsel som denne er stillet af det ærede medlem hr. Frede Nielsen og bliver gjort til genstand for de betragtninger, som vi nu har hørt fremsat. Vi er i den heldige situation, at der ikke synes at være væsentlige uoverensstemmelser mellem de forskellige ærede ordførere i bedømmelsen af det store, vigtige spørgsmål, som er til debat.

Det er klart, at dette kulturelle spørgsmål om skolen, især i et grænseland, er vigtigt. Man får en forestilling om, hvor vigtigt det er, hvis man følger med i det, der sker i Sydslesvig i øjeblikket. Skolen er det vigtigste led ved løsningen af de kulturelle opgaver, som man tager op. Efter genforeningen var der meget store opgaver at tage op i Sønderjylland, men jeg synes ikke, man med grund kan sige, at de ikke er blevet taget op, selvom der naturligvis kan være ting, der kunne være ordnet bedre.

Vi har nu hørt de forskellige betragtninger, der er gjort gældende, og jeg synes, de